

τας διὰ τὴν ἀναγκαίαν ὑπηρεσίαν, ἐκδίδουσα καὶ δεχόμενη ὅλας τὰς εἰδήσεις καὶ διατάξεις.

§. 25. Ὅλαι αἱ παραβάσεις τούτων θέλουσι τιμωρισθαι αὐστηρῶς κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον καὶ κατ' ἰδιτέρως ἀστυνομικὰς ἀποφάσεις.

Γ. Χολέρρα.

§. 26. Ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἀσιανὴ χολέρρα δὲν ὑπάρχει ἐν ἡμῖς, οὔτε ἐπεδήμησεν ἀγαθὴ τύχη εἰσέτι εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τοῦτο τὰ πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τοῦ χύθους τούτου χρησιμεύοντα θέλουσι γνωστοποιηθῇ ἀκοιμήτως ἂν, ὃ μὴ γένοιτο, φανῇ ποτέ, εἰς τὰς ὑγειονομικὰς ὁδηγίας διατάχθησαν ἐντοσούτω τὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος απαιτούμενα προφυλακτικὰ μέτρα.

Δ. φυσικαὶ εὐλογίαι.

§. 27. Ὅστις μάθῃ, ὅτι εἰς ἡ πολλοὶ ἄνθρωποι εὐγάλον εὐλογίας, χρεωστῇ νὰ ἀναγγείλῃ τοῦτο πρὸς τὴν ἀστυνομίαν, ἣτις βεβαιωθείσα παρὰ τοῦ ἱατροῦ τὴν ἀλήθειαν τοῦ πράγματος, θέλει ἀποκλείσει τοὺς πρώτους πεσόντας ἀσθενεῖς μὲ τρόπον ἥπιον καὶ εὐσχημον, εἰς ὅσον καιρὸν κρίνει ἀναγκαῖον ὁ ἱατρός.

§. 28. Μόνον ὁ ἀναλαβὼν τὴν θεραπείαν ἱατρός εἰσέρχεται εἰς τὸν ἀσθενῆ, πλησιάζων ὅμως καὶ αὐτὸς μετὰ προσοχῆς καὶ μὴ ἐκθαίνων τῆς οἰκίας πρὶν νύψῃ τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας μὲ ὕδωρ.

§. 29. Ἡ ἀστυνομία φροντίζει νὰ εὐκολύνῃ πρὸς τοὺς ἀποκλεισμένους τὴν προμήθειαν ὅλων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, μὴ γινομένης ὅμως διὰ τοῦτο ἐπιζημίας.

§. 30. Ἄλλ' ἂν κατὰ δυστυχίαν τὸ κακὸν μεταδοθῇ ἀπὸ μίαν εἰς πολλὰς οἰκίας, τότε πύει μὲν ὁ ἀποκλεισμός, κρεμάται δὲ εἰς τὴν θύραν ἐκάστης πινάκιον φέρον τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφὴν « Εἰδὼ εἶναι εὐλογίαι. »

§. 31. Ἡ ἀστυνομία καθυποβάλλει γενικῶς κατὰ χώρας εἰς ἐμβολιασμόν, ὅλους τοὺς ἀνεμβολιάστους.

§. 32. Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἀρρώστου, τὸ λείψανον αὐτοῦ θάπτεται, προσεκτικῶς δὲ νὰ μὴ τὸ ἐγγίξῃ τις, τὰ δὲ ἱμάτια καὶ λοιπὰ τῆς κλίνης τοῦ ἀσθενοῦς ἐπιπλα, ἢ καίονται ἢ καθαρίζονται καπνιζόμενα καὶ πλυνόμενα μὲ ἀπλοῦν ὕδωρ ἢ ὀξύδιον· ἢ δὲ ἀστυνομία ἐπαγρυπνεῖ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πάντων τούτων.

§. 33. Τὸ κατάλυμα τοῦ ἀποθανόντος ἢ ἀναλαβόντος ἀρρώστου ἀερίζεται ὀκτὼ ἡμέρας κατὰ συνέχειαν πρὶν κατοικηθῇ ἐκ νέου ἀπὸ ἄλλον· πλύνονται δὲ ἐπιμελῶς ὅλα τὰ πηλὶνα πράγματα.

§. 34. Ἄλλ' ὅταν ἐκτανθῇ ἡ ἀσθένεια, πρέπει νὰ κατασταθῇ νοσοκομεῖον εὐλογιῶν, ὑποκείμενον εἰς λοιμοκθάρασιν.

§. 35. Οἱ εὐκατάστατοι ἀσθενεῖς ἀποδίδουσι τὴν γενομένην εἰς τοιαύτας περιστάσεις δαπάνην, ἢ δὲ κοινότης ἀναδέχεται τὴν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.

Ε. Λέπρα.

§. 36. Ἐπειδὴ τὸ κακὸν τοῦτο διὰ τῆς συνεχοῦς συναναστροφῆς (καταντᾶ) γίνεται μεταδόσιμον, ὅλοι, ὅσοι κατὰ τὴν διάγνωσιν τῶν ἱατρῶν, πάσχουσιν αὐτὸ, ἐμποδίζονται ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰν τῶν ὑγείων ἀνθρώπων, νοσοκομούμενοι καὶ θεραπευόμενοι δι' ἰδίων, ἢ τῆς κοινότητος ἐξόδων, εἰς ὅσον τὸ δυνατόν μεμονωμένα μέρη.

ὅθεν ὅστις γνωρίζει ἄνθρωπον πάσχοντα λέπραν, ὀφείλει νὰ ἀναγγείλῃ περὶ τούτου πρὸς τὴν ἀστυνομίαν.

§. 37. Ἡ ἀστυνομία φροντίζει νὰ μὴ γίνωνται συνοικέσια μὲ λεπρώδεις ἄνδρας ἢ γυναῖκας, διὰ νὰ ἐμποδισθῇ ὁ τῆς νόσου ταύτης πολυπλασιασμός διὰ τῆς ἐπιγενέσεως.

§. 38. Πρὸς ἐξάλειψιν ὅμως τῆς ἀρχῆς αὐτῆς τοῦ κακοῦ, ἡ ἀστυνομία ἐπιμελεῖται μάλιστα τὴν ἐλάττωσιν καὶ ἀποφυγὴν τῶν τὴν λέπραν προξενούντων ἢ διατηρούντων αἰτιῶν, οἷον τῆς ἀκαθαρσίας, τῆς καλῆς τροφῆς, καὶ μάλιστα τῶν ἀλμυρῶν καὶ παστῶν ἰχθύων, τοῦ παλαιοῦ τυροῦ, τοῦ βαρέως ἄρτου, τῶν παλαιῶν ἀλλάντων (λουκανίκων) τῶν καθυγείων καὶ ὑπογείων οἰκημάτων, διδάσκουσα καὶ διατάττουσα τὰ δέοντα περὶ πάντων τούτων.

§. 39. Αἱ τοιαῦται προφυλάξεις παραγγέλλονται καὶ ἐναντίον πάσης ἄλλης ἀσθενείας ἀναλόγου μὲ τὴν λέπραν ὅποια π. χ., ἡ λεγομένη ραδεσύγη τῆς Σουηδίας, ἡ μύκωσις, Ἰταλιστὶ δὲ σκερλιέβο (scerlievo mal fuma.)

Ζ. Αἰγυπτιακὴ ὀφθαλμία.

§. 40. Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἀρρώστια αὕτη ὑπάρχει κατὰ τινὰς περιόδους μεταδόσιμος, πρέπει νὰ φροντίζῃ ἡ ἀστυνομία νὰ θεραπεύωνται εἰς ἀπόκλειστα μέρη, ὅσαι, κατὰ ἱατροῦ γνώμην, βασανίζονται ἀπ' αὐτὴν.

§. 41. Ὅθεν ἕκαστος ἱατρός ἅμα γνωρίσῃ ἄνθρωπόν τινα, πάσχοντα τοιαύτην ὀφθαλμίαν, ἀναφέρει κατὰ χρέος περὶ αὐτῆς πρὸς τὴν ἀστυνομίαν.

Ζ'. Ἀφροδισιακὴ Νόσος.

§. 42. Πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τοῦ ἀποτροπαίου καὶ βδελυροῦ τούτου πάθους, ἡ ἀστυνομία ἢ δὲν πρέπει νὰ ὑποφέρῃ διόλου τὰς κοινὰς γυναῖκας καὶ τὰ χαμαιτυπεῖα, ἢ ἐπὶ συμφωνίᾳ διατηρήσεως τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐκδεδομένων διατάξεων.

§. 43. Αἱ περιφερόμεναι κατὰ τὰς ὁδοὺς πορναι πρέπει νὰ λείψωσι διόλου, πρὸς ὑποδοχὴν δὲ καὶ θεραπείαν τῶν νεοτρώτων θέλουσι διορισθῇ νοσοκομεῖα ἰδιαιτέρα, αἱ δὲ ἀνίατοι ἐξ αὐτῶν φέρονται εἰς ἄλλα ἐπὶ τούτῳ διωρισμένα φιλανθρωπικὰ καταστήματα (νοσοκομεῖα).

§. 44. Πρὸ πάντων πρέπει νὰ γίνωνται συνεχῶς ἐξετάσεις εἰς τὰ στρατεύματα, νὰ παρακαλῶνται δὲ καὶ οἱ ἀρχηγοὶ ξένων στρατευμάτων καὶ μάλιστα ναυτικῶν, νὰ ἐμποδίζωσι τοὺς πάσχοντας τοῦ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὰ χαμαιτυπεῖα.

§. 45. Τὰ στρώματα, φορέματα, καὶ ἄλλα πράγματα τῶν ἀποθανόντων ἀπὸ ἀφροδισιακὴν νόσον, ἀφοῦ καθαρισθῶσιν ἀκριβῶς, δύνανται νὰ πωληθῶσιν ἢ νὰ ἐμβῶσι πάλιν εἰς χρῆσιν.

Η'. Ψώρα, ἀχώρα.

§. 46. Πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν τούτων ἀρρώστιων, πρέπει νὰ φροντίζῃ ἡ ἀστυνομία νὰ μὴ γίνωνται παραδεκτοὶ εἰς τὰ κοινὰ καταστήματα καὶ μάλιστα εἰς τὰ σχολεῖα, ὅσοι πάσχουσι τοιαύτας νόσους, πρὶν ἰαθῶσιν ἐντελῶς· πρὸς τούτοις δὲ ἀπαιτεῖται ἀπὸ τοὺς μαῖστορας καὶ μαθητιῶντας νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς θεραπείας τούτων.

Θ. Πνευμονική φθίσις.

§ 47. Ἡ ἀστυνομία πρὸς κώλυσιν τῆς μεταδόσεως τῶν πάθους τούτου φροντίζει νὰ μὴ πωλῶνται ἢ ἐμβαί-
νουν εἰς χρῆσιν ἄλλων, ὅσα οἱ ἀποθνήσκοντες φθισικοὶ με-
τεχειρίσθησαν στρώματα, φορέματα καὶ πανικὰ, πρὶν
ἀπορριθῶσι καὶ πλυθῶσι καθὼς πρέπει, διὰ χλωρικοῦ
ἢ στακτῆς (lenive).

§ 48. Καὶ οἱ ἰατροὶ δὲ αὐτοὶ ὀφείλουσι νὰ ἐλκύσωσι
τὴν πρωτογῆν τῶν συγγενῶν τοῦ φθισικοῦ καὶ τῶν περὶ
αὐτὸν ὄλων, εἰς τὸ μεταδόσιμον τῆς νόσου, ἐμποδίζοντες
ἰσχυρὰ τὴν κατάκλισιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς στρωμνῆς ἢ τὴν
διατρίβην εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον καὶ γενικῶς τὴν χρῆσιν
αὐτῶν ἐνδυμάτων, πανικῶν καὶ ἀγγείων.

I. Σπασμωδικὸς βήξ ἢ κοκίτης.

§ 49. Ἐπειδὴ ὁ σπασμωδικὸς βήξ καὶ κοκίτης ἐνίοτε
μεταδίδεται, ὅσα παιδιά πάσχουσιν, ἀποκλείονται τῶν
σχολείων πρὸς καιρὸν, ἢ δὲ ἀστυνομία ὀφείλει νὰ κατα-
στήσῃ προσεκτικὸς εἰς τοῦτο τοῦς διδασκάλους.

IA. Ὑδροφοβία.

§ 50. Ὅστις γνωρίζει λυσσῶντα τινὰ ἀσθενῆ, ἢ ὑπο-
πτον κύναν τῇδε κακεῖσε φερόμενον, ἢ διατρίβοντα εἰς
τίπον τινὰ, ἀναφέρει περὶ τούτου εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

§ 51. Ἡ ἀστυνομία ὀφείλει νὰ διατάξῃ ἀμέσως νὰ
κρατηθῶσι μετ' ὀφθαλμοῦ ἢ ἄλλως καὶ αὐτοὶ οἱ ὑγειεῖς
κύνας, οἱ δὲ πλανώμενοι νὰ φονευθῶσι· παραγγέλλει δὲ καὶ
ὅλους τοὺς κυρίους τῶν κυνῶν νὰ προσέχωσιν, ὥστε ἀν' ὅσα
καθίσωσιν ἢ παρατηρήσωσιν ὑποπτα τινὰ συμπτώματα,
οἷον δυσθυμίαν, δειλίαν, ἀνορεξίαν, δηκτικότητα, ὑδρο-
φοβίαν, νὰ ἀναγγέλωσι πάραυτα περὶ τούτου εἰς τὴν
ἀστυνομίαν, ἥτις ἢ φονεύει τοὺς τοιοῦτους κύνας, ἢ τοὺς
διαφυλάττει μετ' ἀπάντην τῶν ιδίων αὐτῶν κυρίων. Ἐν-
γίνει οἱ ὑποπτοὶ κύνας πρέπει νὰ συλαμβάνωνται κατ'
ἀρχὰς εὐθὺς καὶ νὰ φυλάττωνται ἕως οὗ ἀποδειχθῇ ἡ
ἀλήθεια διὰ τινος ἰατροῦ.

§ 52. Αὐτὸς δὲ ὁ ἀποδεδειγμένος λυσσώδης κύων φον-
εύεται, τὸ δὲ πτωμα αὐτοῦ παρὰ χώνεται βαθείως, σκεπαζό-
μενον μετ' ἄσβεστον, τὰ δὲ σκεπάσματα, τὸ ἄχυρον, τὰ ἀγγεῖα
καὶ ἄλλα πράγματα, ὅσα ἐμολύνθησαν ἀπὸ τοὺς ἀφροὺς
τοῦ στόματος αὐτοῦ ἢ ἀπλῶς ἐγγίχθησαν, ἀφανίζονται.

§ 53. Ἄν τις δηλῇ ἀπὸ λυσσῶντα κύναν ἀναγγέλλει
τὸ συμβεβηκὸς παρευθὺς πρὸς τὴν καθεστῶσαν ἀρχήν,
καὶ προσκαλεῖται ὁ πλησιέστατος ἰατρός ἢ χειρουργὸς
νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν πρόσφορον θεραπείαν.

§ 54. Ἀλλ' ἂν λείπῃ τοιοῦτος, καθαρίζεται τυχέως
ἡ πληγὴ διὰ τομῶν, πυρακτωμένου σιδήρου καὶ καυστι-
κῶν ὀξέων, ἢ τοῦλάχιστον πλύνεται μετ' ὀξυμενίου ἁλμυρῆς
ἢ στακτῆς (lenive), ἢ καυτηρίαις ὅπως θεωρεῖται πάν-
τοτε ὡς τὸ βεβαιότατον καὶ ταχύτατον βοήθημα· ἀλλὰ
πρὸς ἐπιτυχίαν περισσοτέραν τοῦ σκοποῦ ἢ πληγὴ πρέπει
νὰ διαμῆνῃ τοῦλάχιστον ἐξ ἐβδομάδας ἀνοικτὴ εἰς ἑλ-
πνησίαν.

§ 55. Ἐπειδὴ οἱ λυσσῶντες δύνανται νὰ μεταδώ-
σωσιν εἰς ἄλλον τὴν ἀσθένειαν, οἱ περιεσάμενοι ὀφείλουσι
μὴ δαγκασθῶσιν ἢ ἀπλῶς μολυσθῶσιν ἀπὸ τὸν ἀφρόν

ἢ τὸν σίελον τῶν ἀρρώστων τούτων. Ὁ ἀποθνήσκων ἀπὸ
λύσσης τίθεται μετὰ προσοχῆς καὶ ἄπλutos εἰς τὸν κράβ-
βατον καὶ θάπτεται βαθείως· ἢ δὲ στρωμνὴ αὐτοῦ καὶ ὅσα
μετεχειρίζετο φορέματα πανικὰ καίονται· οἱ δὲ τοῖχοι
καὶ τὸ ἔδαφος τοῦ κατελύματος καθαρίζονται καὶ κονι-
οῦνται· τὸ τελευταῖον τοῦτο συμφέρει νὰ γίνεσθαι καὶ ἂν
ὁ ἀσθενὴς ἀναλάβῃ.

§ 56. Διὰ νὰ προληφθῇ δὲ καὶ ἡ γένεσις τῆς ὑδρο-
φοβίας, ἢ φροντίζει ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ νὰ μὴν περιο-
ρισμένος ὁ ἀριθμὸς τῶν κυνῶν, ἐπιβάλλουσα φόρους καὶ
φονεύουσα τοὺς τῇδε κακεῖσε ἐλευθέρους καὶ ἀδισπότους
περιπλανωμένους κύνας· ἐκτὸς δὲ τούτων οἱ δηκτικοὶ κύ-
νες, πρέπει νὰ φέρουσι φιμὸς ἢ νὰ δένωνται μετ' ἀλύσσους.

IB. Ἀκροτελεύτιοι ὅρισμοί.

§ 57. Ἐπειδὴ πολλάκις ἐγένετο λόγος ἀνωτέρω περὶ
χρήσεως χλωρικῶν θυμιαμάτων καὶ πλυσιμάτων, διὰ
τοῦτο ταυτοχρόνως μετὰ τὸ παρὸν διάταγμα, θέλει ἐκδοθῇ
ἐν εἴδει παραρτήματος αὐτοῦ καὶ ἡ σύντομος ἐρμηνεία
τῆς κατασκευῆς τῶν ἢ συνταχθεῖσα ἤδη παρὰ τοῦ ἱα-
τροσυνηδρίου.

§ 58. Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς
ἐφημερ. τῆς Κυβερνήσεως, ἢ δὲ Γραμματείας τῶν Ἐσωτερ.
ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Ἀπριλίου. 1836 (12 Ἰαν. 1837).
Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΓΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.

Ὅταν ᾔηται νὰ γίνωσι δυνατὰ καὶ ταχέως ἐνεργοῦντα
καπνίσματα, λάβε.

3. Μέρη κοινοῦ ἁλάτος, 1 μέρος μαγγανησίου, 2 1/2
ὕδατος καὶ 2 πυκνῶν θεικῶν ὀξέος.

Βάλε τὸ μετὰ τοῦ ἁλάτος τριπλὸν καὶ ἐνωθὲν μαγγα-
νησίον εἰς ὕδατον ἢ πῆλινον πινάκιον καὶ λύσον ἐπ' αὐ-
τῶν ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ μετὰ τοῦ θεικῶν ὀξέος ἐνω-
μένον ὕδωρ· ἀκολουθῶς δὲ ἀνακάτωσον μετ' ὕδατον τινὰ
πάσσαλον, οἱ ἀναδιδόμενοι τότε ἀτμοὶ ὑπάρχουσι μὲν
πολλὰ δριμύεις, βλάπτουσιν ὅμως εὐκόλως τὰ τῆς ἀνα-
πνοῆς ὄργανα.

Ὅπου δὲ πρόκειται λόγος νὰ καθαρισθῇ ὁ ἀήρ ὅχι
μὲν ταχέως, ἀλλὰ συνεχῶς καὶ ἀποχρῶντως, διὰ νὰ μὴν
ἐπηρεάζωνται οἱ πνεύμονες·

Λάβε μίγμα ἰσομερῶς κόνιας ὑδρογυνοχλωρίου ποτάτ-
σης ὀξυγονομένου καὶ χλωρούχου τιτάνου λεπτὴν κόνιν
χλωρικῆς τιτάνου, βάλε δὲ εἰς πινάκιον, καὶ ἀφοῦ χύσῃς
ὀλίγον ὕδωρ ἀνακάτωσον συνεχῶς διὰ πάσσαλου.

II. Πυσίσματα χλωρικά.

Γίνονται πολλὰ καλὰ δι' ἀναλύσεως χλωρικῆς τιτάνου
εἰς διαστακτὸν ἢ βρόχινον ὕδωρ καὶ κατὰ τὸν βαθμὸν
τῆς ἀπαιτουμένης δυνάμεως λαμβάνομεν 6 - 12 δρ. εἰς
τριῶν μέτρων ὕδωρ.

μετά τούτων, ἢ μετά τῶν περὶ αὐτοὺς πραγμάτων ἐκινώνησαν, συμπεριλαμβανομένων ἐνταῦθα καὶ αὐτῶν τῶν ἀπλῶς ὑπόπτων· ὅθεν πολλάκις ἐπικείται χρεῖα ἢ ἀποκλεισθῶσι, βαλλόμενα ὑπὸ λοιμοκαθαρσιν, οἰκίαι, δρόμοι, χωρία καὶ πόλεις, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπαρχίαι καὶ νῆσοι ὁλόκληροι.

§. 8. Πρὸς ἐκτελεσιν δὲ τούτου τοῦ ἀποκλεισμοῦ διορίζονται χωροφύλακες, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων φύλακες ἄλλοι ἐξ αὐτῶν τῶν κατοίκων, ἢ στρατιῶται καὶ ἐμποδίζεται διὰ τῆς βίας ἢ ἀνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας ἐξόδος.

§. 9. Ἐάν δὲ τύχωσιν, εἰς μόνον, ἢ ὀλίγοι τινὲς οἱ ἀπὸ πανώλην ἀσθενούντες καὶ ὑποπτευόμενοι, τότε ἀρκεῖ ἢ ἀποκλεισθῶσιν αὐτοὶ μόνον ἐντὸς τῆς οἰκίας· ἀλλὰ συγχρόνως ὑποβάλλεται εἰς λοιμοκαθαρσιν ὅλη ἡ ἐπαρχία καὶ περικυκλοῦται μὲ ἀποκλειστικὴν φυλάκων σειρᾶν, ὅσας μάλιστα ὑπάρχει ὑποψία, ὅτι συνενοικώνησαν μετ' ἄλλων.

§. 10. Ἐνεκα τούτου κρίνεται ἀρμόδιον νὰ διαιρεθῶσι μὲν εὐθὺς αἰ μέγισται χώραι καὶ ἐπαρχίαι, νὰ ἀποκλεισθῶσι δὲ κατ' ἰδίαν ὅλα τὰ μέρη, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων διορίζεται εἰς ἱατρὸς καὶ ὑγειονόμος.

§. 11. Ὅταν συμβῇ πανώλης εἰς παραθαλάσσιον ἢ πλησίον πλωϊμοῦ ποταμοῦ κείμενον τόπον, ἀνάγκη πᾶσα νὰ διακοπῇ ἀμέσως ἡ τοιαύτη κοινωνία καὶ νὰ μὴν ἀφεθῇ πλέον κανὲν πλοῖον, ἐκτὸς μόνον ἂν διευθύνεται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον.

§. 12. Χρηγοῦνται δὲ ὅλα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα εἰς ὅλους τοὺς κατ' οἶκον ἢ κατ' ἐνορίαν ἀποκλεισμένους ἀπὸ ἰδίας ἐπὶ ταύτῃ διωρισμένου ὑπηρετάς.

§. 13. Εἰς τοιαύτας χώρας ἀποκλείονται μὲν εἰς τὰς ἰδίας αὐτῶν οἰκίας οἱ ἄνθρωποι μὴ ἐξερχόμενοι ἀνευ ἰδιαιτέρας ἀδείας, ἀπαγορεύονται δὲ αἰκοῖναι συνδιατρίβαι εἰς τὰς ἐκκλησίας, τὰ ξενοδοχεῖα, τὰ λουτρά καὶ τὰ εὐθυμίας καταστήματα, καθὼς καὶ αὐταὶ αἱ συνελεύσεις (συδρόη) εἰς τοὺς δρόμους καὶ τὰς ἀγορὰς, φονεῖνται ὅλα τὰ τῆδε κακίᾳ περιφερόμενα ζῶα, καὶ ἱατρὸς, ἐπισκέπτεται πᾶσαν ἡμέραν τοὺς κατοίκους διὰ νὰ ἀνακαλύπτῃ ἀμέσως ἂν συμβῇ μόλυσμα.

§. 14. Ὁ μολυσμένος ἀπὸ πανώλην ἀποκλείεται εὐθὺς μετὰ τῶν ἀναγκαίων εἰς ὑπηρεσίαν ἀνθρώπων εἰς τὴν οἰκίαν του, οἱ δὲ λοιποὶ ὅλοι ἀναχωροῦντες ἐκεῖθεν ἀποκλείονται ὁμοίως ἄλλου τέσσαρτος ἐβδομάδας, καὶ ἱατρὸς ἐρχόμενος ἐπισκέπτεται μακρόθεν καὶ προσεκτικῶς τὸν ἄρρωστον ὅς καὶ τρεῖς τῆς ἡμέρας.

§. 15. Οἱ διατρίβοντες μετὰ τούτου ἄνθρωποι φοροῦσιν ἱμάτιον βρεγμένον εἰς ἔλαιον καὶ καλύπτουν ὅλον τὸ σῶμα ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς, χειροθήκας δερματίνας ὁμοίως εἰς ἔλαιον βρεγμένας καὶ ὑπαδήματα (σανδάλια) ξύλινα, λαμβάνουσι δὲ τὰ πράγματα μὲ ἀγκιστροειδεῖς ῥάβδους.

Μετὰ δὲ τὴν ἐπίσκεψιν νίπτονται τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας μὲ χλωρικῆς ἀσβέσου ὕδωρ. Οἱ δὲ φύλακες τοῦ ἀσθενούντος καθὼς καὶ ἄλλοι νιπτόμενοι μὲ τὸ αὐτὸ ὕδωρ ἀλείφονται καὶ μὲ ἔλαιον, βαρύνοντες σιδηρᾶν λαβίδα καὶ κοχλιάριον διὰ νὰ προσφέρωσιν ἢ νὰ δέχωνται δι' αὐτῶν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα.

Τὸ κατάλυμα τοῦ ἀσθενοῦς θυμιάζεται πολλάκις τῆς ἡμέρας μὲ ἀτμούς χλωροῦ ἢ νιτρικοῦ ὀξέος.

§. 16. Ἄν ἀποθάνῃ ὁ ἀσθενής, τίθεται μὲ ὅσα ἔφερεν ἱμάτια εἰς τὸ φορεῖον, καὶ συνωδευμένος ἀπὸ ἑνα μόνον ἱερέα εἰς τὴν κηδεῖαν, θάπτεται εἰς ἰδιαίτερον μὲν καὶ κεχωρισμένον, ὅχι ὅμως πολὺ μακρὰν κείμενον τόπον, ἀπὸ δύο τοῦλάχιστον μέτρα βαθέως καλυπτόμενος μὲ (τίτανον) ἄσβετον. Οἱ περὶ τὸν ἀποθανόντα ὑποβάλλονται εἰς τριῶν ἐβδομάδων περιορισμὸν καὶ καθαρσιν, τὰ φορέματα καὶ ἄλλα ἐπιπλά ὅσα μετεχειρίζετο, ἐνῶ ἡσθάνει ὁ νεκρὸς καίονται τὰ δὲ λοιπὰ ὅλα καθαρίζονται κατὰ τάξιν.

§. 17. Ὁ ὑγειαῖνων μετὰ τριῶν ἐβδομάδων ἀποκλεισμὸν καὶ τὴν ἐπιμελῆ κατὰ συνέχειαν καθαρσιν τῶν φορεμάτων καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων δι' ἀερίσματος, καπνισμοῦ καὶ πλυσίματος (πλύσεως), ἐμβαίνει πάλιν ἐλεύθερος εἰς τὴν κοινωνίαν μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, οἱ ὁποῖοι ἠκολούθησαν τοὺς αὐτοὺς κανόνας.

§. 18. Εἰς τὰ καταλύματα τῶν ἀποθανόντων καὶ ἀναλαβόντων δὲν πρέπει νὰ ἐμβαίνωσι νὰ κατοικήσωσι ἐκ νέου ἄλλοι, πρὶν παρέλθωσι πολλαὶ ἐβδομάδες, ἀφοῦ τὰ τοιαῦτα ἀερίζονται καπνίζονται, πλύνονται μὲ χλωρικὸν ὕδωρ καὶ κονιῶνται, αἱ δὲ μικραὶ καλύβαι καίονται ἐξ ὁλοκλήρου.

§. 19. Οἱ πρὸς ἐκφορὰν τῶν λειψάνων καὶ μετακομιδὴν τῶν ἀσθενῶν, καθὼς καὶ οἱ πρὸς καθαρσιν τῶν οἰκιῶν καὶ πραγμάτων χρησιμεύοντες ὑπηρεταί, ὑπόκεινται εἰς διηνεκῇ καθαρσιν. Ὅθεν μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἀνεδέχθησαν, εἰσέρχονται εἰς τὸν πρὸς καθαρσιν διωρισμένον τόπον, καὶ ἐξερχόμενοι δι' αὐτὸ εὐρίσκονται πάντοτε ὑπὸ παρατήρησιν.

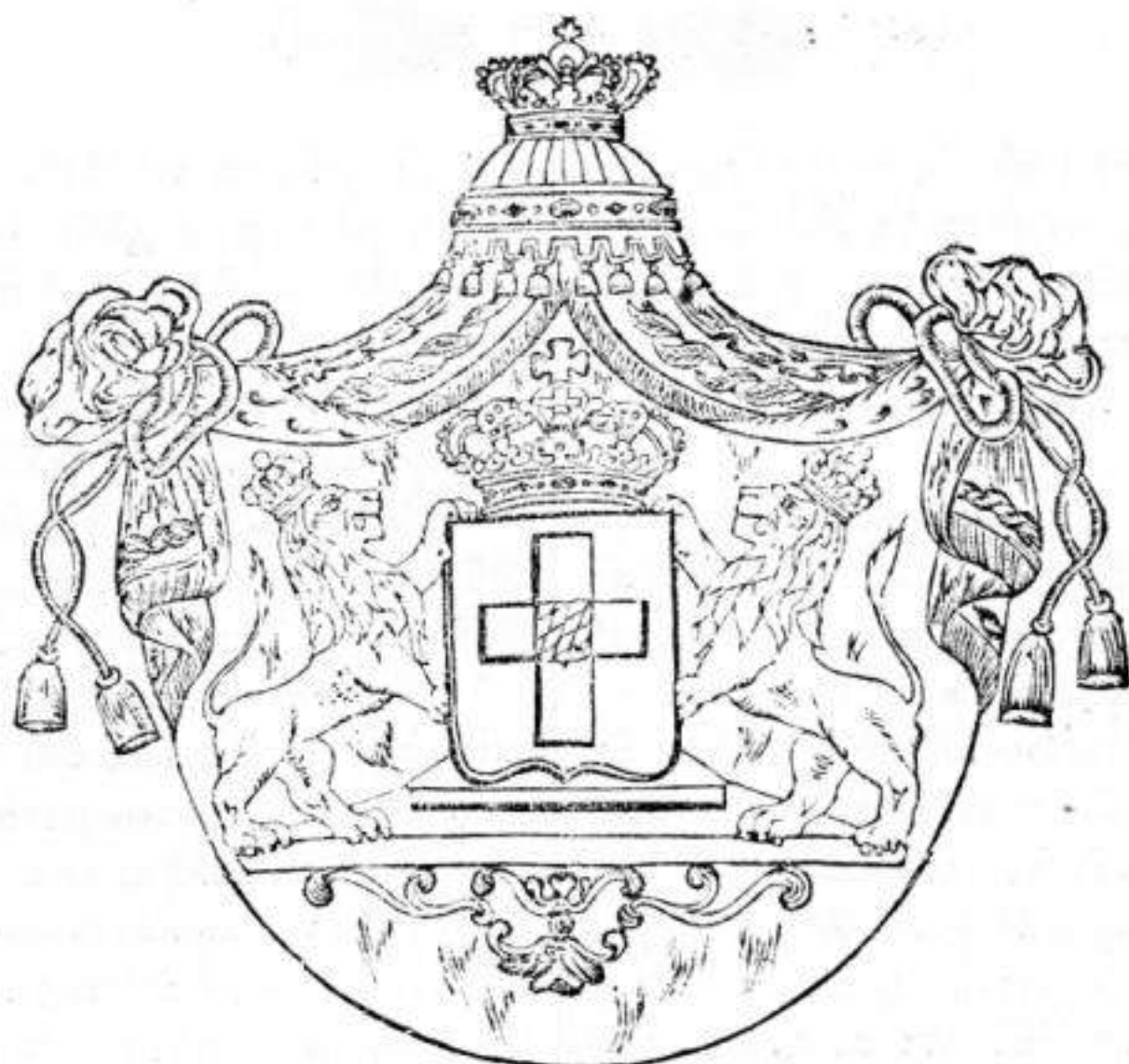
§. 20. Ὅταν ὑπάρχωσι πολλοὶ ἀσθενεῖς, προσδιορίζεται ἰδία τις διὰ τάφρου καὶ φυλάκων ἀποκλεισμένη οἰκία ἐκτὸς μὲν τοῦ μεμολυσμένου τόπου, ἐντὸς δὲ τῆς ἀποκλειστικῆς σειρᾶς, ὅπου φέρονται ἐπὶ ἀμαξῶν ἢ ἄλλως πῶς παρὰ τῶν ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸ νοσοκομεῖον διωρισμένων ἀνθρώπων, ὅλα τὰ φορέματα, ἐδῶδιμα ἢ ἄλλα πράγματα, ὅσων ἔχουσι χρεῖαν οἱ πάσχοντες ἀπὸ πανώλην καὶ ἤδη θεραπευόμενοι. Ὁ ἱατρὸς τοῦ νοσοκομείου δίδει καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐκθεσιν περὶ τῆς νόσου εἰς τὴν ὑπάρχουσαν κατὰ τόπον ἀρχήν.

§. 21. Πρέπει δὲ πρὸς τούτοις νὰ διορισθῇ καὶ παρατηρικός τις οἶκος διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὅσοι ὑποπτοὶ ἤδη ὄντες, δὲν φέρουσιν ὅμως εἰσέτι πανώλης χαρακτηριστικά.

§. 22. Ἀπὸ τὸν ἀποκλεισμένον τόπον δὲν ἐκβαίνει κανεὶς, εἰμὴ μετὰ τέσσαρτος ἐβδομάδων καθαρσιν· ἂν δηλ. ἐντὸς τούτου τοῦ χρόνου δὲν συμβῇ μόλυσμα, καὶ ἀφοῦ ἱατρὸς ἐξετάσῃ ἀκριβῶς, καὶ δοθῇ κατὰ γνώμην τούτου τὸ ἀναγκαῖον διαβατήριον.

§. 23. Γενικῶς ἡ ἀποκλειστικὴ σειρὰ δὲν διαλύεται πρὶν παρέλθωσι τέσσαρες ἐβδομάδες, πρὶν παύσῃ νὰ ἀκούεται μόλυσμα, πρὶν καθαρισθῶσιν ὅλα τὰ μεμολυσμένα καταλύματα καὶ πράγματα.

§. 24. Ἡ ἐπίστασις τῶν ἔργων τούτων ἐμπιστεύεται εἰς διωρισμένην ἐξεπίτηδες ἱατρῶν καὶ ἄλλων ὑποκειμένων ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν, τὴν ὁποίαν προεδρεύει ὁ διοικητὴς ἢ ὁ ὑποδιοικητὴς, αὕτη δὲ ἔχει καὶ στρατι-



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 83.

1836.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί ἐμποδισμοῦ τῆς μεταδόσεως τῶν μολυσματικῶν (κιλλητικῶν) ἀρρώστιων.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ ἐμποδισθῇ εἰς τὸ Ἡμέτερον κράτος ἡ μετάδοσις τῶν μολυσματικῶν ἀρρώστιων, ἀπερασάσαμεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ἱατροσυνεδρίου, καὶ διατάττομεν τοὺς ἀκολουθοῦντας ἀστυνομικοὺς κανονισμοὺς.

Α. Μολυσματικὴ λοιμικὴ ἢ τύφος.

§. 1. Ἐὰν κατὰ δυστυχίαν φανερωθῇ πούποτε τῆς ἐπικρατείας ἡ μολυσματικὴ λοιμικὴ νόσος ἢ ὁ τύφος, ἡ ἀστυνομία παραλαβοῦσα καὶ ἱατροὺς εἰς βοήθειαν, πρέπει νὰ φροντίσῃ σπουδαίως περὶ τῆς ἀποσβύσεως τῶν ταύτην προξενούντων αἰτιῶν, χωρίζουσα μὲν συγχρόνως τοὺς ὑγιεῖς ἀπὸ τοὺς ἀρρώστους, συνισῶσα δὲ νοσοκομεῖον ἰδιαιτέρον, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τῆς νόσου τὴν μετάδοσιν.

§. 2. Μεγάλην μάλισα ἀπαιτεῖ ἐπιμέλειαν ἡ καθαριότης καὶ ἀναγκαίᾳ ἀλλαγὴ τοῦ ἀέρος· ὅθεν χάριν τούτου, πρέπει νὰ ἀποφεύγῃσι τὸ νὰ συνοικῶσι πολλοὶ ἄνθρωποι εἰς στενὰ μέρη. Ὅλα δὲ τὰ πράγματα καὶ αἱ κατοικίαι τῶν ἀρρώστων καὶ ἀποθανόντων, ἀερίζονται καὶ καθαρίζονται μεθυστικά καὶ πλυτικά χλωρικά· εἰς κακοήθεις ὁμῶς λοιμικὰς τὰ πρῶτα πρέπει νὰ ἀφανίζονται διὰ τοῦ πυρός.

§. 3. Τὰ διαβαίνοντα στρατεύματα, ἐὰν ἔχωσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν πάσχοντα λοιμικὴν, οφείλουσι νὰ ἀποφεύγῃσι πᾶσαν ἐπιμιξίαν μετὰ ὑγιεῖς χώρας, ἀκολουθοῦντα ἰδιαιτέρην τινὰ ὁδὸν, ἣτις ἐγγίζει, ὅσον δυνατόν, ὀλίγα χωρία, καὶ κατασκηνοῦμενα πάντοτε ἔξω τούτων.

Μετὰ δὲ τῶν στρατευμάτων τὴν ἀναχώρησιν ἀερίζονται

ἀκριβῶς καὶ καθαίρονται ὅχι μόνον ὅσα κατώκησαν καταλύματα, ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα πράγματα, ὅσα μετεχειρίσθησαν.

Β. Παρόλη.

§. 4. Ἀφότου ἡ Ἑλλὰς ἀπέκτησε τὴν ἐλευθερίαν τῆς, καὶ περιεφράχθη μετὰ τὰ ἀνγκαῖα ὑγειονομικὰ καταστήματα, ἐξέλειψε καὶ θέλει ἐκλείψῃ μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὸ κακὸν τῆς πανώλης διὰ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν ὑγειονομικῶν κανονισμῶν. Ἀλλ' ἐὰν κατὰ δυστυχίαν καὶ διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὑπαρχόντων λοιμοκαθαρτηριακῶν νόμων καὶ διοργανισμῶν φανερωθῇ ἡ ὑποπτευθῇ εἰς ὅποιανδήποτε χώραν τῆς ἐπικρατείας πανώλης νόσος, ἕκαστος κατ' ἰδίαν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὁ ἱατρός ἢ χειρουργὸς οφείλει νὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο παρευθὺς εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Πρέπει δὲ μάλισα καὶ οἱ νεκροσκόποι καθ' ὅσα ἔλαβον παραγγέλματα νὰ προσέχωσι πάντοτε εἰς τοῦτο.

§. 5. Πᾶσα ἀρχὴ, εἰς τὴν ὑποῖαν μηνυθῇ τοιοῦτον συμβεβηκός, ἔχει χρέος ὅχι μόνον εἰς τὰς ἀνωτέρας περὶ τούτου νὰ ἀναφέρῃ, ἀλλὰ καὶ τὰς πρὸς ἐμποδισμόν τῆς μεταδόσεως τοῦ κακοῦ διατάξεις νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ νὰ ἐνεργῇ ὅσον τὰχιστα.

§. 6. Πρὶν ὁμῶς ἀποφασίσῃ αὐστηροὺς προφυλάξεως τρόπους, ἐπιτάσσεται ἡ ἀρχὴ νὰ βεβαιωθῇ πρῶτον δι' ἀκριβοῦς ἐξετάσεως δοκίμων καὶ γνώσιν ἔχόντων τοῦ πράγματος ἀνδρῶν, περὶ τῆς ἀληθοῦς ὑπάρξεως τῆς νόσου, διὰ νὰ μὴν διασπείρῃ ματαίως φόβον καὶ τρόμον εἰς τοὺς κατοίκους, ἐρμηνεύσῃ δὲ δυσπιστίαν εἰς τοὺς ξένους, ἐνεργοῦσα ἀκριβῶς.

§. 7. Τὸ πρῶτισον (κυριώτατον) προφυλακτικόν διὰ τὴν μεγάλην μεταδοσιμότητα τῆς πανώλης ὑπάρχει ὁ ἀποκλεισμός ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ὅσοι περιέπεσον εἰς τὴν νόσον ταύτην, πρὸς δὲ καὶ ἐκείνων, ὅσοι ἢ ἀμέσως